

มีชัยเปรียบผู้ร้ายไม่ยอมรับผิด ซึ่งไม่รับอำนาจศาล เกิดเกลียด

เขียนโดย สำนักข่าวอิศรา

วันอังคารที่ 26 พฤศจิกายน 2013 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 26 พฤศจิกายน 2013 เวลา 11:41 น.

มีชัย ฤชุพันธุ์ ย้ายชั่งประธานสภา สภา และรัฐบาล ออกมาประกาศไม่ยอมรับคำวินิจฉัยศาลรธน.กรณีร่างการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มาของส.ว. มีผลกระทบต่อความรู้สึกผู้คน และหลักการปกครองประเทศอย่างรุนแรง เดือนอย่าเอาน้ำมันราดลงไปบนกองเพลิง อย่าเล่นกับความแค้นของประชาชนเป็นอันขาด

เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2556 นายมีชัย ฤชุพันธุ์ อดีตประธานวุฒิสภา และประธานรัฐสภา ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ตอบคำถาม ในเว็บไซต์ <http://www.meec.haithailand.com/>

ถึงคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องร่างการแก้ไขรัฐธรรมนูญการได้มาของส.ว.ที่ฝ่ายนิติบัญญัติเสนอนั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และบอกว่า ศาลไม่มีอำนาจรับเรื่องร้องเรียนและเป็นการก้าวล่วงอำนาจนิติบัญญัติ แม้ประธานรัฐสภาจะไม่ยอมรับ ประชาชนอย่างใครจะเชื่อฝ่ายไหนดี การที่ศาลมีคำวินิจฉัยออกมาแล้วอย่างนี้แต่ไม่ยอมรับกันแล้วจะอยู่กันอย่างไร

นายมีชัย ระบุว่า โดยทั่ว ๆ ไป เวลาที่ผู้ร้ายหรือผู้ทำผิดและถูกศาลตัดสินลงโทษ ส่วนใหญ่ก็มักจะพูดหรือคิดอยู่ในใจว่า ตนเองไม่ผิด และไม่ยอมรับคำพิพากษานั้น แต่คนอื่น ๆ ที่เขามีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำพิพากษา เขาก็ปฏิบัติตาม เอาตัวไปเข้าคุก หรือประหารชีวิต สุดแต่กรณี

"การที่คนทำผิดจะรับหรือไม่รับ จึงไม่มีผลอะไร แต่บังเอิญคราวนี้คนทำผิดคือ ประธานสภา สภา และรัฐบาล เวลาออกมาประกาศว่า ไม่ยอมรับ จึงมีผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้คน และหลักการปกครองประเทศอย่างรุนแรง

แม้ว่าในทางหลักนิติธรรมการปฏิเสธนั้นจะไม่ผลในทางกฎหมายใด ๆ แต่ก็อาจสร้างความปั่นป่วนวุ่นวายและอันตรายต่อความสงบสุขของประเทศได้อย่างมาก เช่น ถ้าสภาหรือรัฐบาลเดินหน้าต่อไปเสมือนหนึ่งไม่มีคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญ อย่างที่มีคนบ้า ๆ คิดจะทำหรือเสนอให้ทำอยู่ บ้านเมืองคงเกิดเกลียด เพราะเท่ากับเอาน้ำมันราดลงไปบนกองเพลิง ประชาชนคงไม่ยอม และคงจะโกรธแค้นอย่างรุนแรง คนที่พูดหรือทำอย่างนั้นพร้อมทั้งครอบครัวยังคงอยู่ในอันตรายถึงชีวิตอย่างแน่นอน อย่าเล่นกับความแค้นของประชาชนเป็นอันขาด"

ที่ถามว่าในฐานะประชาชนจะควรเชื่ออย่างไร นายมีชัย ระบุว่า คำตอบก็คือ เราเป็นประชาชน ไม่ใช่ชนชั้นพาล จึงต้องปฏิบัติตามคำตัดสินอันเป็นที่สุดของศาล ต้องประพฤติตนตามกติกาของบ้านเมือง การจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยย่อมทำได้และเป็นของธรรมดา แต่จะปฏิเสธหรือไม่ยอมรับหรือไม่รับรู้ เห็นจะไม่ได้ เพราะถ้าบ้านเมืองไร้ชื่อเลย จะมีผลต่อเราโดยตรง ไม่เหมือนคนที่เขานักการเมืองที่กอบโกยเงินทองไว้ล้นเหลือ ที่ถึงเวลาเขาก็คงหอบเงินและลูกเมียไปแสวงสุขยังต่างประเทศได้

"ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกับคณะท่านออกมาพูดปฏิเสธไม่ยอมรับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ท่านคงลืมไปว่าท่านยังเป็นรัฐมนตรีอยู่ และอยู่ในกระทรวงที่รับผิดชอบการปกครองซึ่งต้องดูแลให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมาย

การปกครองบ้านเมืองนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเสียงข้างมากอย่างเดียว แต่อยู่ที่ความเชื่อถือศรัทธาที่ประชาชนมีต่อผู้ปกครองบ้านเมืองด้วยเป็นสำคัญ ถ้าประชาชนขาดความเชื่อถือศรัทธาแล้ว ต่อให้มีเสียงข้างมากอย่างไร ก็ถูกลูกกักไปได้เพียงระยะเดียว ไม่ว่าจะทำอะไรอะไรก็จะไม่เชื่อ มีแต่ความระแวงสงสัย

ดูเหตุการณ์สองสามวันนี้ก็จะมีใครก็ไม่รู้เอาตะปูไปโรยเพื่อสกัดไม่ให้คนเดินทางมาชุมนุม ไม่ว่ารัฐบาล คนของรัฐบาล และตำรวจ จะออกมาบอกอย่างไรว่า ไม่รู้ไม่เห็น แต่ลองไปถามคนร้อยทั้งร้อย แม้แต่คนเสื้อแดงก็เถอะ เขาก็บักใจว่า เป็นการกระทำของรัฐบาล คนของรัฐบาล และตำรวจทั้งนั้น และเมื่อเขาเชื่ออย่างนั้น เขาก็เลยต้องหาทางมากันให้ได้ ใครที่ไม่ได้คิดว่าจะมา ก็ทนอยู่ไม่ได้ ต้องพยายามออกมากันจนล้นฟ้าอย่างที่เราเห็น ด้วยความเชื่อที่ว่ารัฐบาลอำมหิต รังแกประชาชนโดยไม่สนใจว่า ถ้าถ้อยแถลง ขวบ้านจะเจ็บตายกันอย่างไร คนเป็นรัฐบาลถ้าถูกกล่าวหาอย่างนั้น จะบริหารงานต่อไปได้อย่างไร"

ที่มา สำนักข่าวอิศรา

26 พฤศจิกายน 2556